

EINDVERSLAG

Nr. 9

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de zittingen
1962—1963 en 1963—1964)

De Commissie voor Justitie acht na de inzending van de memorie van antwoord met bijgevoegde nota van wijzigingen (stukken nrs. 5 en 6) geen aanleiding meer aanwezig tot nadere schriftelijke voorbereiding. De inzending van een tweede nota van wijzigingen en een gewijzigd ontwerp van wet (stukken nrs. 7 en 8) brengt in dat standpunt geen verandering. Slechts twee opmerkingen zou de commissie willen maken met betrekking tot de memorie van antwoord.

1. Artikel 144 Rv. is van overeenkomstige toepassing uitgezonderd. De commissie kan zich daarmee verenigen, doch zou er wel de aandacht op willen vestigen, dat het niet met haar gevoelen zou stroken, wanneer uit de schrapping van bedoeld artikel uit de opsomming van artikel 125 Rv. a contrario werd geconcludeerd, dat de kantonrechter geen gelegenheid voor het houden van pleidooien mag geven. Pleidooien in kantongerechtszaken vormen thans een uitzondering. Het is niet het oogmerk der commissie, dat zij nog uitzonderlijker zouden worden, wel dat de huidige praktijk op dit stuk voortduurt. Uitdrukkelijke vermelding van artikel 144 Rv. in artikel 125 Rv. heeft evenwel de strekking, de mogelijkheid van het houden van pleidooi te veel te accentueren; de kantonrechter moet kunnen weigeren, maar hij weigere niet in de gevallen, waarin hij tot nu toe pleidooi toestond.

2. In het voorlopig verslag (slot van punt 5, stuk nr. 4) is aandacht gevraagd voor artikel 43 R.O. Wordt de daar gegeven (overigens beperkte) mogelijkheid tot het gezamenlijk adieren van een kantonrechter niet beperkt, in het bijzonder door het nieuw voorgestelde artikel 98a? De memorie van antwoord gaat aan deze vraag voorbij. Niettemin acht de commissie haar beantwoording door de bewindsman wel gewenst. De commissie heeft zich daarbij afgevraagd, of de formulering van artikel 98a in het ontwerp niet te ruim is; waarom wordt niet uitgezonderd het geval, waarin het geschil reeds aanwezig is? Waarom zou men, een geschil gerezen zijnde, niet de afspraak kunnen maken, dit ter beslechting voor te leggen aan de kantonrechter ter keuze van partijen met inachtneming van artikel 43 R.O.? Als er eenmaal geschil is, zal van „misbruik van machtspositie” toch wel geen sprake meer kunnen zijn, zodat artikel 98a hier zijn doel voorbijschiet; bovendien zal bij beperkter werking van artikel 98a de werking van artikel 43 R.O. ongerept worden gelaten.

Het is over deze punten, dat de commissie het antwoord van de Minister op prijs stelt. Zij is van oordeel, dat met het verstrekken van dat laatste de openbare behandeling van het onderhavig wetsontwerp genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 21 oktober 1964.

WTTEWAALL VAN STOETWEGEN
VAN DEN HEUVEL
VAN RIJCKEVORSEL
STOFFELS-VAN HAAFTEN
VAN DOORN
VAN DEN TEMPEL
VERSTEEG
MEULINK
BERKHOUWER
DAAMS
BAETEN
SCHILTHUIS
CAL
SLOTEMAKER DE BRUINE
SINGER-DEKKER.